

אוצר הנפש

* **	🕯️🕯️	📍
17:54	16:39	י-ם
17:55	16:54	ת"א
17:54	16:44	חיפה
17:56	16:47	ב"ש

עלון שבועי בענייני תורת הנפש ותיקון המדות משיעורי הרב יצחק גינזבורג שליט"א

אוצר הפרשה אוצר הסיפור

'מות לבוגד'

הרי אנחנו, עם ישראל, צבאות ה'. איך אומרים בלועזית שמישהו בוגד בתפקיד (וכל שכן שמשתף פעולה עם האויב)? traitor (טרייטער).

למה אני אומר זאת? כי יש סיפור מאד יפה וחשוב של הרבי הקודם (שיום ההילולא שלו חל ב-י' שבט), שפעם אחת נסע ברכבת שיש בה מחלקה ראשונה. לידו ישב גנרל גדול של הצבא הרוסי. אותו גנרל לא היה שם בתפקיד, אז כדרכו הוא שתי ונעשה קצת פורים'דיק. הוא רואה שיש לידו יהודי מכובד, והוא פונה אליו בטענה ובאיום - פחד, מתוך שכרות הוא יכול לעשות כל מיני דברים, יכול גם לירות בו - 'למה הרגתם את האלקים שלי, את אותו האישי?!'. הרבי הקודם הוא ספירת

הוא שואל אותו - 'למה הרגתם את האלוקים שלי?!'. אפשר לצייר שהוא גם מוציא את האקדח

הנצח. למה הענין קשור? קשור לסוד של "כליות יועצות" - כליות יועצות איך להגיב עכשיו, מה צריך לומר. צריך לענות על המקום, מעכשיו לעכשיו, מהרגע להרגע. הוא שואל אותו - 'למה הרגתם את האלוקים שלי?!'. אפשר לצייר שהוא גם מוציא את האקדח. הרבי עונה לו - 'הוא היה בוגד! הוא היה טרייטר'. הוא אמר את המלים האלה ופתאום הפנים של אותו גנרל נפלו, כי כאיש צבא הוא יודע שבגידה היא הדבר הכי גרוע, הכי רע שיכול להיות. מי שבוגד - באמת מגיע לו שיהרגו אותו, צריך להרוג אותו. ככה הוא ענה על המקום.

חשוב מאד לדעת שבגידה היא פגם הברית. מי שפגום בברית לא יכול לקיים את המצוה של "ואהבת לרעך כמוך". הפגם לא מתחיל מהברית עם ה' אלא מהברית בין אנשים, הוא מתחיל מהברית בין איש ואשה. בגידה היא לאו דווקא לבגוד בפועל - תתכן גם בגידה במחשבה.

(משיעור ליל פורים פ"ב)

התקשרות לעץ החיים

בט"ו בשבט מתחילה השנה החדשה של העצים, ובפרט של "עץ החיים". אנחנו כמה ימים אחרי י' שבט, בו נוהגים לכתוב פ"נ לרבי, ופותחים אותו בבקשה להתקשר לאילנא דחיי - עץ החיים - כי י' שבט סמוך לט"ו בשבט.

לעץ החיים יש שרשים - נשמות הצדיקים שמגלים לנו את פנימיות התורה; גזע - התורה שהם מגלים; ענפים - החסידים, כל ה'חילים' שקשורים לצדיקים דרך לימוד תורתם, הגזע; ובסוף, התכלית, היא הפירות - מעשים טובים והבאת אור ה' לעולם. שנזכה להצמיח פירות מתוקים.

(משיעור אור לט"ו בשבט תש"פ)

מן - בטול ובטחון

ב'שש' של פרשת בשלח כתובה פרשת המן, שהיא סגולה לפרנסה. המן הוא פרנסה גם בגשמיות וגם ברוחניות - הוא "לחם אבירים", מצד אחד הוא מאכל גשמי אך עם זאת הוא כולו רוחני.

יש מאמר של הרבי משבת פרשת בשלח תשל"ו, העוסק בבטול. הרבי מסביר שם שעניינו של המן הוא בטול ובטחון. המן מלמד שצריך בטול, שאני לא משאיר לעצמי כלום, ועם זאת צריך בטחון כדי לעשות כלי לפרנסה. הבטול הוא ביחס להיום, עכשיו - גמרתי לאכול את מנת המן של היום, מתנת חנם מן השמים, ובעת אין לי כלום (וגם לא מגיע לי כלום). הבטחון הוא ביחס למחר - אני בוטח בהש"ת שמחר הוא יוריד לי מן, בחדס וברחמים (שהרי לא מגיע לי כלום כנ"ל). כתוב שיש שני סוגי צדיקים, צדיק שעושה כלי לפרנסה וצדיק שלא עושה כלי לפרנסה. צריך לבחון איזה סוג צדיק אתה...

(משיעור י"ג שבט ע"ו)

אוצר הפתגם

פירות ט"ו בשבט הם הגשמיות - זקוקים לגשמיות - אבל העיקר אצל יהודי הוא הרוחניות, וצריך לחבר את הרוחניות עם הגשמיות. שנזכה גם לחוש הריח של משיח, "והריחו בירת הוי'", וגם לחוש הטעם - להיות אנין טעם כמו מלך המשיח ולטעום את טוב הטעם של הניגון הפנימי של התורה.

אוצר התבונה

ארבעה עולמות של התקשרות

י' שבט הוא יום ההסתלקות של הרבי הריי"צ ותחלת הנשיאות של הרבי. חדש שבט בכלל הוא חדש של התקשרות לצדיק, על פי הכתוב בספר יצירה שה' ברא את חדש שבט באות צדיק. היום בפרט יום ההתקשרות לצדיק, לרבי, הוא י' שבט, והנושא יהיה התקשרות. התקשרות פירושה, קודם כל, יצירת קשר – כמו קשר עם חבר טוב. כשיש חבר טוב רוצים ליצור קשר מהמקום הכי פנימי בלב שלי אליו – קשר שמגשר בינינו (קשר דומה לגשר). אבל בשביל לדעת להתקשר צריך לדעת איפה אני נמצא, מאיזה עולם אני מתקשר.

מי שבטל אל הצדיק זוכה גם שהצדיק עצמו יתלבש בו

יש ארבעה עולמות שאפשר ליצור מתוכם התקשרות: יש עולם של מעשה – שהכל טוב סביב מעשים. יש אנשים שנמצאים בעולם של מעשה, כמו למשל בעל עסק

שכל המחשבות והפעולות שלו סובבות את העסק, שהכל יעבוד כמו שצריך וירויח הרבה כסף. בעל עסק כזה חי תמיד, גם כאשר מתבגר, בעולם של מעשים. גם בקדושה, "המעשה הוא העיקר", צריכים לעשות מעשים, מעשי המצות, בפועל ממש; יש עולם של רגשות. מי שהעולם הפנימי שלו עשיר ברגשות, אותם הוא חווה, תופס ומגדיר, הוא חי בעולם הרגש. סופרים, למשל, עסוקים בעיקר בתיאור של רגשות. עיקר היצירתיות בנפש שייכת לעולם הרגש, דבר המתבטא גם בכתיבה יוצרת. עיקר ההתבגרות בנפש באה לידי ביטוי בהתפתחות עולם הרגש; יש עולם של שכל, בו שקועים למשל אנשי מדע, ובקדושה מדובר בתלמידי חכמים שכל עולמם הוא סברות שכליות; למעלה מהכל יש עולם של בטול. בטול פירושו התמסרות – התמסרות מלאה למישהו או למשהו. כמשתחנתים מתמסרים לבן/בת זוג לגמרי. התמסרות מלאה היא "אהבה שאינה תלויה בדבר", בה האדם מתבטל ומתמסר לגמרי (בעוד שברגש רגיל של אהבה, בעולם הרגש, האדם מרגיש מאד את עצמו ואת חוויותיו, ואינו מתמסר כל-כולו למושא האהבה). ארבעת העולמות האלה נקראים בלשון הקבלה והחסידות מלמעלה למטה אצילות-בריאה-יצירה-עשיה, אך בהסבר שנתנו נקטנו בלשון שיותר מובנת אצל כל אחד.

בכל אחת מהקומות אפשר להתקשר לצדיק. חלק מהענין של הצדיק הוא להיות דוגמה אישית, מי ש"ממנו יראו וכן יעשו". למשל, מהצדיק אפשר ללמוד מה הוא בטול ומה היא התמסרות. הצדיק בטל לגמרי לה', ומהצדיק גם אפשר ללמוד בטול לצדיק, כפי שאפשר לראות בבטול והתמסרות הגמורה של הרבי לחותנו, הרבי הריי"צ. מי שמתקשר לצדיק בעולם הבטול יכול ללמוד מבטולו של הצדיק, ומי שבטל אל הצדיק זוכה גם שהצדיק עצמו יתלבש בו.

(משיעור י"א שבט ע"ב)

אוצר קצר

הקשר בין קריעת ים סוף ומלחמת עמלק לבריאת העולם

הנס של קריעת ים סוף הנו המשל העיקרי בתורה לבריאת העולם מחדש בכל רגע, כמבואר בתניא. מלחמת עמלק היא המלחמה התמידית של ה' ("מלחמה להוי' בעמלק מדר דר") שנתחדשה ברגע הבריאה יש מאין, בסוד הצמצום הראשון שעל ידו נתהווה החלל הפנוי שמשם הספק (בגימטריא עמלק) "היש הוי' בקרבנו אם אין". בלשון "ברא אלהים" קריעת ים סוף היא כנגד תבת "ברא" (על ידי קריעת הים נעשה התגלות האצילות בבריאה – ברא לשון גילוי החוצה – ועלית הבריאה באצילות, כמבואר בדא"ח) ואילו מלחמת עמלק היא כנגד השם "אלהים", שם הדין והצמצום והמלחמה ברע, כמובן.

(משיעור י"ג שבט ע"ג)

אוצר הרמז

משה – ש בתוך מה

בתוך השם משה עצמו רמוזות שתי הבחינות שהוא מחבר: אנחנו יוצאים עכשו מהפסוק "ונחנו מה" – 'מה אנחנו?!' – ואותיות מה הן מסגרת השם משה. ה"מה" שלו, הענוה והבטול שלו, הוא המסגרת שלו. אבל יש משהו בתוך המסגרת – בתוך ה"מה" שלו יש את האות ש.

מה אומרת האות ש? בספר יצירה ש היא אש, אך היא גם יש. מצד אחד משה הוא "מה", אבל בפנים הוא אש, הוא יש. הישות שלו – שהיא הישות של הקדושה, השתקפות היש האמתי של ה' בו – היא הכח להנהיג בפועל את עם ישראל, והיא האש שבוערת בתוכו. יש ווארט שכל חסיד צריך להיות בפנים, בלב, אש להבה (אף על פי שכלפי חוץ הוא בבטול). אם כן, רואים שיש שני ממדים למשה רבינו. (משיעור כ"ח מנחם אב ע"ח)

אוצר הפתגם

מלבד שצריך לרצות ולפעול למען מלכות ה' בארץ, הגאולה של משיח וניצוץ משיח בכל יהודי הוא לגאול את הצדק, שיהיה פה צדק. המשמעות הכי פשוטה של צדק – שיהיה צדק בארץ. צדק הוא משפט עברי, לא מה שקורה היום במדינה. צריך לגאול את הצדק. גאולת משיח היא צדק – גואל צדק, צמח צדק, צמח צדיק, משיח צדקנו – "צדק מלכותא קדישא".